

[Christmas Møller.]

ledes det videre Forløb vilde forme sig. De Ændringsforslag, som Medlemmer af Partiet Venstre og Det konservative Folkeparti stillede ved anden Behandling her i Folketinget, og som blev stemt ned, er jo nu blevet vedtaget i Landstinget, blot er der foretaget den Ændring, at man paa et bestemt Omraade, Varernes Fordeling mellem Friliste og bunden Liste, har ladet Ministeren alene faa Ansvar; dette kan maaske ogsaa siges at passe bedre ind i Loven end det, der var stillet Forslag om. Ligeledes er det rimeligt, at Priskontrolbestemmelser af yderlig Karakter blev stemt ud i Landstinget; Bestemmelser paa det paagældende Omraade maa være en Lovgivningssag, hvad det altsaa nu er blevet.

Naar vi da skal tage Stilling og i Landstinget har skullet tage Stilling til Spørgsmaalet om denne Lovgivning, er Forholdet det — idet jeg ganske kan henholde mig til de Bemærkninger, som ved tredie Behandling blev gjort af mit Partis Ordfører i Landstinget, Hr. Halfdan Henriksen —, at vi skarpt skelner mellem Sagens politiske og saglige Side.

I vor Stilling til Rigsdagens Valutaudvalg anlægges vi ikke den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tillægger os — Erhvervslivets Forhold er os ikke ligegyldige; i Rigsdagens Valutaudvalg har naturligvis Landstingsmand Lange og jeg ligesom andre Medlemmer af Udvalget gjort vor Gerning saa godt, vi kunde, og den Stilling, vi indtager nu, er heller ikke Udtryk for særlig Mistillid til det ærede Medlem Hr. Hauge eller særlig Tillid til den højtærede Handelsminister, ingenlunde; hvis man skulde sige noget om det, maatte man vel sige det paa den Maade, at den er Udtryk for, at Fædrenes Synder nedarves paa Børnene, hvilket altsaa vil sige, at de Synder, som det ærede Medlem Hr. Hauge har begaaet som Handelsminister, idet han ikke har taget Hensyn til Landstingsmand Langes og mine forstandige Betragtninger, maa den nuværende højtærede Handelsminister lide noget under — det kan jo ikke være Glæde alt sammen.

Politisk er vor Stilling Udtryk for vor Anerkendelse af, at Regeringen og dens Partier sejrede ved Valget og gjorde det efter vor Optattelse i ganske særlig Grad paa Valutaloven. Derfor skal det i Valutaloven skarpt udtrykkes, at Magt og Ansvar følges ad. Derfor mener jeg, at det var rigtigt, og glæder mig ved, at Venstre har ment det samme, at Rigsdagens Valutaudvalg burde udgaa. Vi staar i Dag 3—4 Dage fra, at

Rigsdagen sendes hjem paa sædvanemæssig Juleferie, og Regeringen har altsaa ved selve den Maade, paa hvilken den har lagt Arbejdet til Rette, sagt, at Valutaloven havde en særlig Stilling; thi ingen andre meget vigtige Spørgsmaal er indtil nu forelagt Rigsdagen. Dermed er sagt, at alle andre Spørgsmaal var slet ikke Valgets Spørgsmaal som Valutaloven, thi hvor er de andre Spørgsmaal henne? Hvor er Landbrugshjælpen, hvor er Udligningsskatten, hvor er andre betydningsfulde Sager, som til Eksempel behandlede i den afdøde Landbokommission, henne? Der er i alt Fald ikke givet dem Forslags Form over for Offentligheden endnu. Regeringen har altsaa ved hele den Maade, den har taget Arbejdet paa siden Valget den 22. Oktober og Indkaldelsen den 12. November, givet Udtryk for det, jeg ogsaa mener er politisk rigtigt, at Valutaloven var Valgets Spørgsmaal. Det udskrev man Valget paa, de andre Spørgsmaal har ikke den særlige Stilling — Ministeriet kan godt vente med dem til 1936; der kan maaske være megen Mavepine at faa overstaaet, inden den kommer med Forslag.

Jeg erkender, at dette er den politiske Betragtning angaaende Valutaloven, og ud fra den har mit Parti ført sit Arbejde saaledes, at det har erkendt, at Valget gav Regeringen denne Lov. Derfor faar den den; derfor undlod vi at stemme i Landstinget og indtager samme Holdning her i Folketinget. Vi siger ikke dermed, at vi ikke har noget Ansvar for Valutaloven; det har vi naturligvis. Der er det Ansvar, at man ved at undlade at stemme lader Loven passere Landstinget. Men vi tager dette Ansvar, fordi vi mener, at det er rigtigt, at et Valgspørgsmaal afgøres paa den her angivne Maade. Men naar jeg har sagt dette om Valget og Valgets Konsekvens, som enhver maa erkende var den eneste rimelige og logiske Følge at drage af, at den lige og almindelige Valgret hersker i Danmark, siger jeg for vort Vedkommende, at vi vil ikke tage det saglige Medansvar, og derfor undlader vi at stemme for en Lovgivning, som vi ikke mener kan holde, og som det er vor Overbevisning i Dag bliver gennemført i et Land, der hverken med Hensyn til sine Handelsforbindelser med Tyskland og England, de to afgørende Lande, aner det fjerneste om, hvorledes selv den nærmeste Fremtid vil forme sig. Vi for vort Vedkommende vil tage ethvert Forbehold med Hensyn til Arbejdet angaaende økonomiske Foranstaltninger her i Landet, og jeg kan ikke se